

Nyitott ablakon át

Nyitott ablakon át
settenkedett szobámba
a csend.
M megbújt a sarkokban, könyvek közt,
rég vázák öblös hasában.
Ekkor ezüstös, hideg fényével
rámköszönt a hold -
öreg barátom.
Nyitott könyvem lapjait
forgatta komótosan,
megpihent egy-egy ábrához érve.
Kezemből kivette a tollat.
Beszélgessünk - szólt.
És beszéltünk egész éjjel,
mígnem a hajnal
aranyló hajával
el nem takarta őt.
Ismét nappal lett,
- szikrázó, nyüzsgő, hangos -,
és fényei megkapaszkodtak
arcom friss barázdáiban.